

Hest korsttyd

Bob de Krôb en Pompom stonnen tussen 'n stapel lege doazen midden in 'e kamer. Se keken tegaar na de ferlichte boom die't in 'n hoek fan Pompom syn hússy ston.

'Soa, dat likent d'r maar op,' saai Bob tefreden.

Pompom sette syn hannen in 'e sij en bekeek de optuugde boom fan boven tot onderen.

'Wij hewwe dut prachtig deen Bob,' saai ok Pompom met 'n tefreden lach. 'Dus is nou echt 'n gefoel fan Korsttyd. 'n Mooi optuugde boom met 'n glînsterende pyk hoog in 'e top.'

Se stapelden de lege doazen opnander. In de doazen hadden de bâlen, lichys en slingers sitten. De doazen worden oprúmd en gongen na solder toe.

Derna skonk Pompom foor Bob en himsels 'n beker wêrme súkkelarymelk in. Sittend op de bank keken se na de Kerstboom.

Inenen skoat Pompom overeand en stak syn finger in 'e lucht. Hij saai: 'Ik bin wat fergeten.'

Hij liep na de kas en haalde twee kerstmutsen foor 't licht. Hij sette de eerste op syn aigen hoofd. 't Waar 'n rooie muts met 'n beltsy an 't eand. De tweede muts kreeg Bob op 't hoofd.

'Ha, dut is leuk!' riep Bob. Hij skudde met syn koppy en de bel, die't an 't úteande fan de punt sat, begon te rinkelen.

'Spesjaal foor de Korsttydsdagen,' saai Pompom.

Met de rooie mutsen op besloaten de frynden 'n spultsy mîns-erger-dy-niet te speulen, foordat se tegaar ete souwen.

Al gau laai Pompom foor, hij had soamaar twee fan syn pionnen in 'e goeie fakkys kregen. Maar Bob haalde 'm weer in. Doe stonnen se gelyk, baide drie pionnen te plak. Uteandlik, nadat 't och soa spannend waar, won dochs Pompom.

Na 'n lekker stik oranjekoek en nag 'n kop wêrme súkkelarymelk, deden se 'n tweede potsy. Doe won Bob en stonnen se gelyk.

En al die tiid ston de Kerstboom mooi te plak en syn lichys skenen deur de hele kamer. 't Sâg d'r och soa gesellig út.

Derna gongen de maten de keuken in om struven te bakken. Bob wou d'r een met appel en Pompom nam 'n lekkere keesstruuf. Fansels wouwen se baide ok 'n struuf met poeiersúkker. Derna had Bob genog had. Hij had d'r hest pinentliif fan kregen.

Maar Pompom maakte nag 'n struuf en deed der sirp op. Doe sat ok syn búkky echt fol.

Doe't Bob avens laat na syn aigen plakky gong en hest bij syn hússy op 'e seedyk waar, sâg hij wat núvvers in 'e lucht.

Hij keek ferwonderd omhoog. Hij sâg 'n knipperlichy.

't Waar gyn feugel, soa te sien. 't Waar ok gyn flygtúg. En 't waar ok niet de maan. 'n Ferkeerslicht soamaar in 'e lucht? Dat kon fansels ok niet. Maar wat waar 't dan? docht Bob.

Hij kneep syn oochys bijnander en tuurde ferbaasd omhoog. 't Leken wel... Maar dat kon dochs niet? Hij skudde met syn kopyy.

Ferhip, 't waar Kreugel âl! Met 'n knipperlicht om syn nek.

Met 'n gang kwam Kreugel op Bob ôffligen.

'Ha goeie!' riep-y en kwam stoiterend foor Bob del. Búttén adem bleef hij foor syn maat staan.

'Jeempy Kreugel. Ik skrik my rot. Wat sietst' d'rút.'

'Fynst' 't niet 'n arighyd?' lachte Kreugel. 'Deuze bând hew ik kregen fan Rain de Ain. Spesjaal foor deuze donkere dagen. Sien, ik kin op 'n knopyy drukke en dan binne de lichys út.'

De bând sat om syn smâle nek. Bob keek hoe't Kreugel op 'n klain knopyy an 'e sijkant fan 'e bând drukte. De lichys houden d'r fortendaliks met op.

'Handig h'n, soa in 't donker!' straalde Kreugel.

'Ik fon 't maar 'n núvver gesicht,' saai Bob. 'Eerlik said, skrok ik d'rfan. Maar nou't ik weet datstou 't bist, fyn ik 't niet slim.'

Kreugel drukte weer op 't knopyy. Deuze keer begonnen de rooie lichys weer te knipperen. 'Súpper!' riep-y.

Bob skoat in 'e lach. 't Waar ok soa'n komys gesicht. 'n Seefeugel met 'n knipperende bând om syn nek.

'Ha, en wat hestou dan op dyn hoofd?' froeg Kreugel.

Bob foelde an syn hoofd. Och jee, der had hij de rooie muts die't hij fan Pompom kregen had, nag op.

'Dou likenst wel op de Kerstman,' lachte Kreugel.

'Wij binne baidegaar 'n bitsy ferkleed,' saai Bob. Hij skudde met syn kopyy soadat 't beltsy begon te rinkelen.

'Omdat 't over 'n dâg of wat Korsttyd is!' saai Kreugel.

'Dou silst' ok na Pompom, dochts?' froeg Bob. 'Amoorn de Eekhoorn, Rain de Ain, Loes de Poes, Truus de Muus en ik komme ok. Pompom en ik hewwe krekt overdâg de Kerstboom optuugd.'

'Ik weet wel seker dat ik kom. Pompom maakt altyd sokke lekkere dingen klaar. Ik hoop dat-y weer 'n heerlike tematesop maakt. En dat-y taartsys het. En lekkere pudding na.' 't Water liep Kreugel al om 'e tannen bij 't foorútsicht.

'Maar nou sil ik weer feerder. Ik fyn 't soa "cool" dat ik nou flige kin met 'n lichy an. Ik mot 't elkeneen sien late.'

'Likenst wel op 'n flygtúg,' saai Bob.

'Kreugel 't flygtúg,' lachte Kreugel. 'Ni, ik blyf dochts maar gewoan 'n seefeugel. Feul leuker. Al wil ik dij nag wel 's metnimme op een fan myn fluchten hoor.' Hij knypoogde.

Kreugel sette ôf en niet feul later sâg Bob allenig nag 'n klain road knipperend lichy in 'e feerte.

Die gekke Kreugel ok, docht hij.